

Takfîr & Sharî'ah

Behovet av Iqâmat-ul-Hudjdjah i Takfîr	2
Vad innebär det att förklara något olovligt vara lovligt?.....	6
Imâm Abu Hayyân's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	7
Imâm Abu Su'uds asikt om den som inte styr med Sharî'ah	8
Imâm Abul-Layth as-Samarqandî's om den som inte styr med Sharî'ah	9
Imâm Ahmads asikt om den som inte styr med Sharî'ah	10
Imâm al-Âdjurrî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	11
Imâm al-Albânî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	12
Imâm al-Âlusî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	14
Imâm al-Baghawî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	15
Imâm al-Marwazî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	16
Imâm al-Qâsimî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	17
Imâm al-Qurtubî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	18
Imâm ash-Shanqîtî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	21
Imâm as-Sam'ânî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	22
Imâm as-San'ânî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	23
Imâm as-Suyutî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	24
Imâm ath-Tha'âlabî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	25
Imâm at-Tabarî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	26
Imâm Ibn 'Âdil's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	29
Imâm Ibn Abî Hâtîm's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	30
Imâm Ibn Abîl-'Izz's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	31
Imâm Ibn Bâz's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	32
Imâm Ibn Kathîr's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	33
Imâm Ibn Radjab's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	34
Imâm Ibn Taymiyyah's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	35
Imâm Ibn-ul-'Arabî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	36
Ibn-ul-Djawzî's asikt om den som inte styr med Sharî'ah	37
Imâm Ibn-ul-Qayyim's asikt om den som inte styr med Sharî'ah.....	38

Behovet av Iqâmat-ul-Hudjdjah i Takfîr

Sammanfört av Maktabah Dâr-ul-Hadîth.Com

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) sade:

”Vi straffar inte förrän Vi sânt ett sändebud.” (17:15)

Imâm Sufyân bin 'Uyaynah (198 H – rahimahullâh) sade om Murdji'ah:

”De säger att Îmân endast är tal medan vi säger att Îmân är tal och handling. Murdji'ah säger att det obligatoriskt för den som vittnar att det inte finns någon gud utom Allâh med hjärtat och låter bli att förrätta förpliktelseerna att träda in i paradiset. De kallar uteblivandet av förpliktelseerna för att synda. Faktum är att det inte är samma sak. Att synda utan att förklara dessa synder vara lovliga är olydnad, medan det är otro (Kufr) att avsiktligt låta bli att förrätta förpliktelseerna om man inte är okunnig och har en ursäkt.”¹

Imâm Muhammad bin Djarîr at-Tabarî (310 H – rahimahullâh) sade:

”Han (ta'âlâ) säger att Han att inte straffar något folk förrän Han har skickat sändebud till dem och fått dem reda på sanningen (Iqâmat-ul-Hudjdjah) med verser som skär av deras ursäkter. Qatâdah sade:

”Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) straffar inte någon förrän Han låter en underrättning och klargörelse komma från Honom till personen i fråga. Han straffar endast personen utmed hans synd.”²

Imâm al-Husayn bin Mas'ûd al-Baghawî (516 H – rahimahullâh) sade:

”För att fastställa bevis (Iqâmatan lil-Hudjdjah) och skära bort ursäkter. Häri finns även bevis för att det enda som är obligatoriskt är det som Sharî'ahn har sagt är obligatoriskt, inte intellektet.”³

Imâm Ibn-ul-Djawzî al-Hanbalî (597 H – rahimahullâh) sade:

”Det vill säga till dess att Vi klargör anledningen till Vårt straff och Vår belöning med paradiset.

al-Qâdhî Abû Ya'lâ sade:

”Häri finns bevis för att det inte är obligatoriskt att ha kunskap om Allâh med hjälp av intellektet. Det enda sättet som är obligatoriskt, är att ha kunskap via Sharî'ahn. Om en person skulle dö före det, kan man inte vara övertygad om att personen är i helvetet.”⁴

¹ Kitab-us-Sunnah (1/247-248) av Imâm Ahmad bin Imâm Ahmad bin Hanbal, Ramâdî lin-Nashr & al-Mu'min lit-Tawzî, 1416/1995.

² Djâmi'-ul-Bayân (9/71), Dâr Ibn Hazm & Dâr-ul-A'lâm, 1423/2002.

³ Ma'âlim-ut-Tanzîl (3/108), Dâr-ul-Ma'rifah, 1423/2002.

⁴ Zâd-ul-Masîr (3/15), Dâr Ihyâ' at-Turâth al-'Arabî, 1422/2001.

Imâm Ibn Qudâmah al-Maqdisî (620 H – rahimahullâh) sade:

”Det samma gäller den som är okunnig om en viss fråga som är möjlig att det råder okunnighet om. Han skall inte förklaras vara otrogen förrän han vet och får tvivlet borttröjt från sig och därefter förklarar synden i fråga vara lovlig.”⁵

Imâm Ibn Taymiyyah (728 H – rahimahullâh) sade:

”Om man då får reda på detta, vet man att det inte är tillåtet att ge sig in i denna specifika Takfir (Takfir Mu’ayyin) som härrör från dessa okunniga människor och deras jämlingar som säger att den och den personen är otrogen (Kâfir). Det enda undantaget är om man fastställer för honom bevisen från Budskapet (Hudjdjah Risâliyyah) som klargör för dem att personerna i fråga motsätter sig sändebuden, även om yttrandet i sig är otvetydig otro (Kufr).

Det är så här det går till när det rör sig om specifik Takfir (Takfir Mu’ayyin). Detta gäller även om vissa innovationer är värre än andra. Likaså förekommer det Imân i vissa av dem som inte förekommer i andra. På så sätt tillkommer det inte någon att göra Takfir på en särskild Muslim om han gör fel och misstar sig förrän han får reda på sanningen och bevisen klargörs för honom.

Den vars Imân bekräftas med övertygelse, upphör inte med tvivel förrän bevisen fastställs och tvivlen upphör.”⁶

Imâm Ibn Qayyim-il-Djawziyyah (751 H – rahimahullâh) sade:

”Sannerligen straffar inte Allâh (subhânahu wa ta’âlâ) någon förrän sanningen har klargjorts för honom (Iqâmat-ul-Hudjdjah). Allâh (ta’âlâ) sade:

”Vi straffar inte förrän Vi sänt ett sändebud.” (17:15)

”Sändebud som förde med sig ett glatt budskap om hopp och varnande ord, för att människorna, efter sändebuden, inte skall ha någon ursäkt inför Allâh.” (4:165)

Detta förekommer ofta i Qur’ânen. Däri underrättar Han att Han endast straffar den som det har kommit ett sändebud till och fått reda på sanningen (Iqamât-ul-Hudjdjah) och han är syndaren som erkänner sin synd.”⁷

Imâm Ibn Kathîr ad-Dimashqî (774 H – rahimahullâh) sade:

”Detta är en underrättning om Hans (ta’âlâ) rättvisa och att Han inte straffar någon utan att klargöra sanningen för honom (Iqâmat-ul-Hudjdjah) genom att sända sändebud.”⁸

Imâm Muhammad bin ‘Abdil-Wahhâb (1206 H – rahimahullâh) sade:

---

⁵ al-Mughnî (12/277), Dâr ‘Âlam-il-Kutub, 1419/1999.

⁶ Madjmu’-ul-Fatâwâ (6/268), Dâr-ul-Wafâ’, 1422/2001 (Originalnumret (12/500-501)).

⁷ Tarîq-ul-Hidjratayn, sid. 413, al-Maktabah as-Salafiyyah (Kairo), 1394.

⁸ Tafsîr al-Qur’ân al-‘Adhîm (3/42), Mu’assah ar-Risâlah, 1422/2001.

”Islâms pelare är fem. Den första är trosbekännelsen. Vad gäller de övriga fyra, strider vi mot honom om han lämnar dem, även om vi inte anser honom vara otrogen (Kâfir). Detta gäller dock så länge han bekräftar dem och lämnar dem utav lathet. De lärda är oense om den som lämnar dem utav lathet utan förnekelse och vi strider endast mot den som de lärda är ense om – och det är trosbekännelsen.

Likaså gör vi Takfir på honom först efter att ha fått reda på sanningen och avvisat den.

Det hör till lögn och falskhet när de säger att vi gör Takfir på allmänheten, gör det obligatoriskt att emigrera till oss och att vi gör Takfir på den som inte hädar och förtjänar att bestridas och mycket mer. Allt detta är ren lögn och falskhet som de använder sig av för att locka från Allâhs och Hans sändebuds (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) religion. Om vi inte gör Takfir på den som dyrkar statyerna på ‘Abdul-Qâdirs och Ahmad al-Badawîs gravar utav okunnighet och för att det inte finns någon som påminner dem, hur skall vi då kunna göra Takfir på den som inte praktiserar avgudereri och inte emigrerar till oss...?”⁹

Imâm Muhammad bin ‘Alî ash-Shawkânî (1250 H – rahimahullâh) sade:

”Efter att Han (subhânah) hade nämnt de vägleddas och de vilseleddas drag, nämnde Han att Han inte straffar Sina tjänare förrän Han har skurit bort deras ursäkter med att sända sändebud och uppenbara skrifter. Han (subhânah) visar att Han inte har lämnat någon i fred att göra som de vill och att Han inte straffar någon förrän de har fått reda på sanningen (Iqâmat-ul-Hudjdjah). Versen framstår uppenbart att Han varken straffar dem i detta liv eller i livet efter detta förrän Han har skickat sändebud till dem.”¹⁰

Imâm Muhammad Djamâl-ud-Dîn al-Qâsimî (1332 H – rahimahullâh) sade:

”Här klagas en gudomlig omtanke... Det är omöjligt enligt Våra sätt, som är byggda på väldiga visdomar, att straffa ett folk utan att sända ett sändebud till dem som leder dem till sanningen och tar bort dem från villfarelsen för att fastställa bevisen (Iqâmat-ul-Hudjdjah) och skära av ursäkterna.”¹¹

Imâm ‘Abdul-Latîf bin Hasan Âl ash-Shaykh (1340 H – rahimahumâ Allâh) sade:

”De fördes fram till mig och jag hotade dem och tilltalade dem mycket strängt. De påstod att de är upprättade på Shaykh Muhammad bin ‘Abdil-Wahhâbs troslära och att de har hans böcker.

Då gick jag igenom deras tvivelaktigheter och bevisen för deras villfarelse enligt det jag kunde komma på i sittningen. Jag underrättade dem att Shaykhen har ingenting med deras troslära och metodik att göra. Han gjorde endast Takfir på den vars otro (Kufr) Muslimerna var ense om, som större avgudereri (Shirk Akbar) och att misstro

---

⁹ Madjmu‘ Mu‘allafât ash-Shaykh Muhammad bin ‘Abdil-Wahhâb, Fatâwâ wa Masâ‘il (2/7), Dâr-ul-Qâsim, 1421/2000.

¹⁰ Fath-ul-Qadîr (3/306-307), Dâr-ul-Fikr, 1415/1995.

¹¹ Mahâsin-ut-Ta‘wîl (6/469), Dâr-ul-Hadîth (Kairo), 1423/2003.

Allâhs verser och Hans sändebud efter att bevisen hade fastställts (Iqâmat-ul-Hudjdjah) och ett korrekt förkunnande.”¹²

Imâm ‘Abdur-Rahmân bin Nâsir as-Sa’ dî (1376 H – rahimahullâh) sade:

”Vad gäller den som underkastar sig beviset eller inte nås av Allâhs (ta’âlâ) bevis, kommer han inte att straffas av Allâh (ta’âlâ). Man har tagit denna vers som bevis för att folk som avgudadyrkarnas barn inte kommer att straffas av Allâh (ta’âlâ) förrän Han skickar ett sändebud till dem, ty Han är inte orättvis.”¹³

Imâm Muhammad al-Amîn ash-Shanqîti (1393 H – rahimahullâh) sade:

”Denna ädla vers tyder uppenbart på att Allâh (djalla wa ‘alâ) inte straffar någon av Sin skapelse i de två liveen förrän Han skickar ett sändebud som varnar dem. De straffas först efter att ha blivit varnade och därpå handlat olydigt mot sändebudet och ihärdigt fortsatt med att häda och synda.

Han (djalla wa ‘alâ) har klargjort denna betydelse i många verser. En av dem är Hans (ta’âlâ) Ord:

”Sändebud som förde med sig ett glatt budskap om hopp och varnande ord, för att människorna, efter sändebuden, inte skall ha någon ursäkt inför Allâh.” (4:165)

I denna ädla vers klargör Han uttryckligen att det är tvunget att skära av ursäkterna med att sända sändebuden.”¹⁴

---

¹² Usul wa Dhawâbit fit-Takfîr, sid. 15, Dâr-ul-Manâr, 1413/1993.

¹³ Taysîr al-Karîm ar-Rahmân, sid. 455, Mu’assah ar-Risâlah, 1421/2000.

¹⁴ Adhwâ’-ul-Bayân (2/249), Dâr Ihyâ’ at-Turâth al-‘Arabî, 1417/19996.

Vad innebär det att förklara något olovligt vara lovligt?

Författare: Imâm Ibn Qudâmah al-Maqdisî

Källa: al-Mughnî (12/276)

Dâr 'Alâm-il-Kutub, 1419/1999

Den som anser att något, vars förbud det råder enighet om, är lovligt, efter att tvivelaktigheterna är borttröjda kring frågan med hjälp av Texterna, som griskött och otukt, är otrogen (Kâfir). Det samma gäller om han anser det vara tillåtet att döda oskyldiga människor och ta deras egendomar om han inte har fallit i någon tvivelaktighet och misstolkning (Ta'wîl). Vad gäller den som faller i en misstolkning, vilket Khawâridj gjorde, har vi redan nämnt att majoriteten av Fuqahâ' inte gjorde Takfîr på dem trots att de förklarade Muslimernas liv och egendomar lovliga att tagas samtidigt som de sökte Allâhs närhet via dessa handlingar. Inte heller gjorde man Takfîr på Ibn Muldjâm trots att han dödade 'Alî bin Abî Tâlib. På samma sätt gör man inte heller Takfîr på den som prisade honom och hoppades göra samma sak som honom, som 'Imrân bin Hittân.

Det är känt att Khawâridjs metodik går ut på att göra Takfîr på en stor del av Sahâbah och deras efterträdare och att anse deras liv och egendomar lovliga att tagas. Men på grund av deras misstolkning, gjorde inte Fuqahâ' Takfîr på dem.

I samtliga förbud hittar man att någon har förklarat dem vara lovliga via liknande misstolkning. Det har rapporterats att Qudâmah bin Madh'ûn drack alkohol efter att ha förklarat det vara lovligt. Då verkställde 'Umar straffet på honom utan att göra Takfîr på honom.

Likaså drack Abû Djandal bin Suhayl alkohol i Shâm efter att ha förklarat det vara lovligt. Som bevis använde han sig utav Allâhs (ta'âlâ) Ord:

”De som tror och lever rättskaffens liv skall inte göra förebråelser för vad de ätit och druckit.” (5:93)

Trots det blev han inte förklarad som otrogen.

Imâm Abû Hayyâns åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Abû Hayyân al-Andalusî

Källa: al-Bahr al-Muhîr (3/677-678)

Dâr Ihyâ' at-Turâth al-'Arabî, 1423/2002

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) sade:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Versens uppenbara betydelse framstår som allmän. Den berör detta samfund såväl som alla andra tidigare samfund, även om det uppenbara sammanhanget tyder på att det är judar som tilltalas. Att den är allmän och berör judarna och alla andra folk, är Ibn Mas'ûds, Ibrâhîms, 'Atâ's och andra åsikt. Dock rör det sig om mindre otro, mindre orättvisa och mindre synd. Detta betyder att en Muslims otro inte är den samma som den otrognes otro. Inte heller tar hans orättvisa och synd ut honom ur tron. Detta har sagts av Ibn 'Abbâs och Tâwûs.

Imâm Abû Su'ûds åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Abû Su'ûd Muhammad bin Ahmad al-'Amâdî
Källa: Irshâd al-'Aql as-Salîm ilâ Mazâyâ al-Qur'ân al-Karîm, (3/42)
Dâr Ihyâ' at-Turâth al-'Arabî, 1414/1994

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Det vill säga vem det än är. Vem som än inte dömer i enlighet med den samtidigt som han ser ned på den (Mustahayyinan bih) och förkastar den (Munkiran lah), vilket fordrar det de gjorde då de förvanskade Allâhs verser, är otrogen på grund av att han ser ned på den.

Imâm Abûl-Layth as-Samarqandîs om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Abûl-Layth as-Samarqandî
Källa: Bahr-ul-'Ulûm (1/439)
Dâr al-Kutub al-'Ilmiyyah, 1413/1993

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Det vill säga att den som varken bekräftar eller klargör är otrogen. Ibn 'Abbâs sade:

”Den som nekar något av Allâhs bestraffningar är otrogen medan den som bekräftar dem utan att döma enligt dem är en syndare.”

Wakî' rapporterade från Sufyân som sade att det sades till Hudhayfah om denna vers:

”Den uppenbarades för israelerna.” Han sade då: ”Ja. Vilka förträffliga bröder de är till er. Versen är endast söt för er medan den endast är besk för dem. Säkerligen kommer ni gå i deras fotspår.”

Detta betyder att versen är allmän. Den som förnekar Allâhs dom är otrogen.

Imâm Ahmads åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Muhammad bin Nasr al-Marwazî
Källa: Ta' dhîm Qadr-is-Salâh, sid. 344
Maktabah al-'Ilm, 1420/2000
Fotnot: Maktabah Dâr-ul-Hadîth.Com

De sade:

”På samma sätt som det förekommer två typer av orättvisor och två typer av synder, förekommer det likaså två typer av otro (Kufr). En av dem tar ut en ur religionen medan den andra inte gör det. Dessutom förekommer det två typer av avguderi (Shirk). En av dem tar ut en ur religionen och en annan gör det inte, nämligen ögontjänari. Allâh (djall wa 'azz) sade:

”Var och en som med hopp ser fram mot mötet med sin Herre skall leva ett gott och rättskaffens liv och att inte göra någon delaktig av den dyrkan som han ägnar sin Herre!” (18:110)

Dessa två metodiker har rapporterats från Ahmad bin Hanbal.

ash-Shâlandjî citerade Ismâ'îl bin Sa'îd som frågade Ahmad bin Hanbal om en person som ständigt utför stora synder och som till och med strävar efter dem, men å andra sidan förrättar han fortfarande bönen, betalar allmosan och fastar. Vad är en sådan persons tillstånd? Han svarade:

”Han utför dem ständigt precis som personen i hadîthen:

”En otuktig person gör inte otukt då han gör otukt och är troende.”

Han går ut ur Îmân och går in i Islâm. Annat exempel på det är:

”En alkoholmissbrukare missbrukar inte alkohol då han missbrukar alkohol och är troende.”

Ännu ett exempel på det är Ibn 'Abbâs tolkning till:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].”

Jag frågade honom:

”Vilken typ av otro (Kufr) är det då?”

Han sade:

”Otro (Kufr) som inte tar ut en ur religionen.”¹⁵

---

¹⁵ Samma aterberättelse nämner Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh) i ”Madjmu'-ul-Fatâwâ” (7/254).

Imâm al-Âdjurrîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Abû Bakr al-Âdjurrî
Källa: Kitâb-ush-Sharî'ah, sid. 34-35
Dâr Ihyâ' at-Turâth al-'Arabî, 1420/1999

40 – Till de mindre tydliga verserna som Harûriyyah följer, är Allâhs ('azza wa djall) Ord:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Därefter läser de:

”Därefter sätter de otrogna andra vid sin Herres sida.” (6:1)

Om de ser en makthavare som inte dömer med sanningen, säger de:

”Han är otrogen och den som är otrogen har satt andra vid sin Herres sida och den som har satt andra vid sin Herres sida har fallit i avguderi. På så sätt är dessa makthavare avgudadyrkare.”

Därefter gör de uppror mot dem och de gör de du har sett. Allt detta för att de misstolkar denna vers.

Imâm al-Albânîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî
Källa: Silsilah al-Ahâdîth as-Sahîhah (6/111-112)
Maktabah al-Ma'ârif, 1416/1996

Om du vet att dessa tre verser:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, begår orätt mot sig själva [Dhâlimûn].” (5:45)

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, är trotsiga syndare [Fâsiqûn].” (5:46)

uppenbarades för judarna och deras yttrande om hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) dom:

”Låt honom döma er om han ger er det ni vill, men om han inte gör det, skall ni inte låta honom döma er.”

är det inte tillåtet att verkställa dessa verser på några av dagens makthavare och domare som styr med världsliga lagar i stället för det Allâh har uppenbarat. Jag säger:

Det är inte tillåtet att förklara dem vara otrogna (Takfîr) och ta ut dem ur religionen på grund av det om de tror på Allâh och Hans sändebud. Detta gäller även om de skulle vara ogärningsmän på grund av de dömer med annat än det Allâh har uppenbarat. Detta är inte tillåtet!

Även om de liknar judarna ur synvinkeln som berör den omnämnda domen, skiljer de sig från dem ur en annan synvinkel. Denna synvinkel är att de tror och bekräftar det Allâh har uppenbarat. Detta gör inte de otrogna judarna som förnekade det, vilket framstår i deras föregående ord:

”Låt honom döma er om han ger er det ni vill, men om han inte gör det, skall ni inte låta honom döma er.”

Som tillägg till det är de inte ens Muslimer. Kruxet i frågan är att otro (Kufr) består av två typer:

I handlingar ('Amalî)

I tro (I' tiqâdî)

Otron i tron (Kufr I' tiqâdî) är den som finns i hjärtat medan otron i handlingar (Kufr 'Amalî) är den som finns i kroppsdelarna.

Om man gör sig skyldig till otro utav ens motsättning till Sharî'ahn och den verkställer det som finns i ens hjärta, är personen otrogen (Kâfir). Denna typ av otro är den Allâh inte kommer att förlåta och det är den som får dess utövare att till evig tid stanna i Elden. Detta är alltså otro i tron.

Vad gäller den vars handling skiljer sig från det som finns i hjärtat, tror han på sin Herres dom men motsätter sig den med sin handling. Denna persons otro är otro i handlingar. Liknande person befinner sig under Allâhs vilja; Han straffar honom om Han så vill och Han förlåter honom om Han så vill.

Imâm al-Âlûsîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Mahmûd al-Âlûsî
Källa: Rûh-ul-Ma'ânî (3/314)
Dâr al-Kutub al-'Ilmiyyah, 1415/1994

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Khawâridj använder sig av denna vers för att förklara syndarna vara otrogna. Poängen i beviset ligger i ”De”. Det är allmänt och omfattar samtliga som inte dömer enligt Allâhs Uppenbarelse. Följaktligen drar de även in den bekräftande syndaren i versen, ty de anser att ha inte dömer med Allâhs lag.

Jag säger: Det skall inte handlas utmed versens yttre skepnad. Även om domen omfattar hjärtats bekräftelse och kroppens handlingar, är det hjärtats bekräftelse som avses i denna vers. Det råder ingen tvekan om att den som inte bekräftar Allâhs Uppenbarelse är otrogen. Likaså är betydelsen av ”vad” själva typen. Det är otvetydigt att den som inte styr med något av Allâhs dom inte heller bekräftar den. Denna person är självfallet otrogen.

Vad som stödjer detta, är det Ibn-ul-Mundhir, al-Hâkim, som även förklarade den vara autentisk, och al-Bayhaqî rapporterade från som Ibn 'Abbâs som sade:

”Det är inte den otro de tror det är. Det är inte den otro som tar ut en ur religionen. Det är en mindre otro.”

Imâm al-Baghawîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm al-Husayn bin Mas'ûd al-Baghawî

Källa: Ma'âlim-ut-Tanzîl (2/40-41)

Dâr-ul-Ma'rifah, 1423/2002

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Qatâdah och adh-Dhahhâk sade:

”Dessa tre verser uppenbarades för Bokens folk och inte dem som gör dåligt ifrån sig från detta samfund.”

Det har rapporterats att al-Barâ' bin 'Âzib (radhiya Allâhu 'anh) sade om denna vers:

”Verserna om de orättvisa och de syndiga handlar om de otrogna.”

Det har även sagts att de berör samtliga människor.

Ibn 'Abbâs och Tâwûs sade:

”Det är inte den typ av otro som tar ut en ur religionen. Om man utför det, är man otrogen, men inte som den otrogne som inte tror på Allâh och Domedagen.”

'Atâ' sade:

”Det är en mindre otro, en mindre orättvisa och en mindre synd.”

'Ikrimah sade:

”Den som nekandes (Djâhidan) inte styr med Allâhs dom är otrogen, medan den som inte styr med den samtidigt som han bekräftar den är orättvis och syndig.”

'Abdul-'Azîz bin Yahyâ al-Kinânî ställdes frågan om dessa verser. Han sade:

”De berör allt det som Allâh har uppenbarat och inte endast en del av det. Den som inte dömer med något av det Allâh har uppenbarat, är otrogen, orättvis och syndig. Vad gäller den som dömer enligt den Tawhîd som Allâh har uppenbarat och lämnar Shirk för att därefter låta bli att styra med något Allâh har uppenbarat, drabbas han inte av dessa verser.”

Vissa lärda sade:

”Detta gäller den som avsiktligt och specifikt avvisar (radda) Allâhs dom, inte den som det är dolt för eller förstår fel.”

Imâm al-Marwazîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Muhammad bin Nasr al-Marwazî
Källa: Ta' dhîm Qadr-is-Salâh, sid. 339
Maktabah al-'Ilm, 1420/2000

De sade: Vår förebild i denna fråga är Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare och Tâbi'ûn. De delade in otron (Kufr) till olika grenar som inte tar ut dess utövare ur Islâm, på samma sätt som de delade in tron till grenar förgrenade från grunden som inte tar ut den som lämnar dem ur Islâm. Till det hör Ibn 'Abbâs ord om: "De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].":

"Det är inte den otro de tror det är."

Ibn Tâwûs sade:

"Det är inte som att inte tro på Allâh, Hans änglar, Hans böcker och Hans sändebud."

Ibn 'Abbâs sade:

"Det är otro, men inte som att inte tro på Allâh, Hans änglar, Hans böcker och Hans sändebud."

Tâwûs sade:

"Jag sade till 'Ibn 'Abbâs: "Är den som inte styr med det Allâh har uppenbarat otrogen (Kâfir)?" Han sade: "Det är otro (Kufr), men inte som att inte tro på Allâh, Hans änglar, Hans böcker, Hans sändebud och Domedagen."

Ibn 'Abbâs sade:

"Det är otro som inte tar ut en ur religionen."

Tâwûs sade:

"Det är inte den otro som tar ut en ur religionen."

'Atâ' sade:

"Det är en mindre otro, en mindre orättvisa och en mindre synd."

De sade:

"'Atâ' har talat sanning; en otrogen kan kallas för "orättvis" och likaså kan en Muslimsk syndare kallas för "orättvis". På så sätt förekommer det en orättvisa som tar ut en ur Islâm och en som inte gör det."

Imâm al-Qâsimîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Muhammad Djamâl-ud-Dîn al-Qâsimî
Källa: Mahâsin-ut-Ta'wîl (4/150-151)
Dâr-ul-Hadîth, 1424/2003

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Muslim rapporterade att al-Barâ' sade att alla tre verser uppenbarades för de otrogna. Det samma rapporterade Abû Dâwûd från Ibn 'Abbâs, nämligen:

”Den uppenbarades särskilt för judarna; Quraydhah och an-Nadhîr.”

Detta betyder dock inte att den inte gäller någon annan, ty poängen ligger i den allmänna formuleringen, inte i den specifika anledningen till uppenbarelsen. Ordet ”De” har nämnts som ett villkor, vilket gör att den är allmän.

En makthavare blir otrogen om han inte dömer enligt Uppenbarelsen om han ser ned (Istihânah) på den och förnekar (Djuhûd) den. Detta är mångas åsikt och den har bl a rapporterats från 'Ikrimah och Ibn 'Abbâs.

al-Hâkim, Ibn Abî Hâtîm och 'Abdur-Razzâq rapporterade från Ibn 'Abbâs och Tâwûs som sade om den som inte dömer enligt Allâhs Uppenbarelse:

”Det är otro, men inte den otro som tar ut en ur religionen vilket otro i Allâh, Hans änglar, böcker, sändebud och Domedagen gör.”

Liknande rapporterade ath-Thawrî från 'Atâ' som sade:

”Det är en mindre otro, en mindre orättvisa och en mindre synd.”

Rapporterad av Ibn Djarîr.

Imâm al-Qurtubîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Muhammad bin Ahmad al-Qurtubî

Källa: al-Djâmi li Ahkâm-il-Qur'ân (6/40-41)

Dâr Ihyâ' at-Turâth al-'Arabî, 1422/2001

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Samtliga dessa verser uppenbarades för de otrogna [Kuffâr], vilket har bekräftats i ”Sahîh Muslim” av al-Barâ'. Vad gäller en Muslim, blir han inte otrogen [Kâfir] om han skulle begå en stor synd.

Det har även sagts att det förekommer en ellips (förkortat uttryck) i versen, nämligen:

”Den som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat samtidigt som han avvisar Qur'ânen (raddan lil-Qur'ân) och nekar sändebudets ('alayhis-salâtu was-salâm) ord (djahdan li Qawl-ir-Rasûl), är otrogen.”

Detta har sagts av Ibn 'Abbâs och Mudjâhid.

Byggt på det är versen generell. Ibn Mas'ûd och al-Hasan sade:

”Den är generell och gäller alla som inte dömer med det Allâh har uppenbarat bland Muslimerna, judarna och [resten] av de otrogna.”

Det vill säga så länge man tror på det (Mu'taqidan) och anser det vara tillåtet (Mustahillan). Men vad gäller den som inte dömer med det samtidigt som han anser sig själv synda, anses han vara en syndig Muslim. Denna persons angelägenhet ligger i Allâhs Händer; antingen straffar Han honom eller så förlåter Han honom.

Ibn 'Abbâs sade i en rapportering:

”Den som inte dömer med det Allâh har uppenbarat, utför en av de otrognas handlingar.”

Det har också sagts:

”Den som inte dömer med något av det Allâh har uppenbarat är otrogen.”

Vad gäller den som dömer enligt den Tawhîd som Allâh har uppenbarat och lämnar Shirk för att därefter låta bli att styra med något Allâh har uppenbarat, drabbas han inte av dessa verser – men det förstnämnda är det korrekta.

ash-Sha'bî sade:

”Den gäller särskilt judarna.”

Denna åsikt valdes av an-Nahhâs. Vad som tyder på det, är följande tre frågor.

Den första – Det är judar som nämns dessförinnan i Hans Ord:

”Mellan dem som bekände den judiska tron.” (5:44)

Härmed refererar det personliga pronomenet till judarna.

Den andra – Själva textsammanhanget tyder på det. Ser du inte att det efterföljs av:

”Och i den föreskrev Vi för dem...” (5:44)?

Det råder samstämmighet om att det personliga pronomenet refererar till judarna.

Den tredje – Likaså är det judarna som förnekade stening och soning.

Om då en person säger:

”Ordet ”den” (ar. man) är allmänt och gäller alla till dess att det kommer något bevis som specificerar det.”

sägs det till honom:

”Här betyder ordet ”den” den som (alladhî) tillsammans med alla bevis vi har nämnt. Den underförstådda meningen är alltså:

”De judar som inte dömer med det Allâh har uppenbarat är de otrogna.”

Detta är det bästa som har nämnts kring denna fråga.

Det rapporteras från Hudhayfah att han ställdes frågan om dessa verser och om de gäller israeliterna. Han sade:

”Ja, de gäller dem. Säkerligen kommer ni följa dem i deras fotspår.”

Det har även sagts att ”de otrogna” gäller Muslimerna, ”de orättvisa” gäller judarna och ”de trotsiga syndarna” gäller de kristna. Denna åsikt har Ibn-ul-’Arabî. Han sade:

”Detta eftersom det är det uppenbara man förstår från versen.”

Denna åsikt valdes även av Ibn ’Abbâs, Djâbir bin Zayd, Ibn Abî Zâ’idah, Ibn Shubrumah och likaså ash-Sha’bî.

Tâwûs och andra sade:

”Det är inte den typ av otro som tar ut en ur religionen, utan en mindre otro.”

Häri förekommer en olikhet; om en person dömer med egen dom och säger att den är från Allâh, anses det vara en ändring (Tabdîl) som fordrar att han blir otrogen. Men, om han dömer med den utav drift (Hawâ) och olydnad (Ma’ siyah), anses det vara en

synd som förlåts enligt Ahl-us-Sunnahs principer (ʿalâ Asl Ahl-is-Sunnah) då de anser att syndare förlåts.

Imâm ash-Shanqâtîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Muhammad al-Amîn ash-Shanqâtî

Källa: Adhwâ'-ul-Bayân, (1/310)

Dâr Ihyâ' at-Turâth al-'Arabî, 1417/1996

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Det som först slår en, är att denna vers är uppenbarad för Muslimerna eftersom Allâh (ta'âlâ) hade dessförinnan tilltalat detta samfunds Muslimer:

”Frukta såldes inte människorna! Frukta Mig! Och sälj inte Mina budskap för en ynkelig slant!” (5:44)

Det är alltså Muslimerna som tilltalas i denna vers, vilket sammanhanget tyder på. Byggt på det, är det antingen mindre otro, eller så görs det då man anser det vara tillåtet (Mustahillan) eller avser att förneka (Djahd) Allâhs domar och förkasta (Radd) dem då man känner till dem.

Vad berör den som inte dömer med Allâhs dom och vet att han syndar och gör en vidrig gärning, anses han vara en av de resterande Muslimska syndarna.

Håll fast vid din kunskap att Sharî'ahn kan komma med orden ”otro” (Kufr), ”orättvisa” (Dhulm) och ”synd” (Fisq) samtidigt som den ibland avser olydnad (Ma'siyah) och ibland den otro som tar ut en ur religionen.

Den som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat samtidigt som han avser att motsätta sig sändebuden och avskaffa Allâhs dom, anses hans orättvisa, synd och otro vara den otro som tar ut en ur religionen.

Den som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat samtidigt som han anser att han begår en synd och utför en vidrig handling, anses hans otro, orättvisa och synd inte ta ut honom ur religionen.

Imâm as-Sam'ânîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Abûl-Mudhaffar as-Sam'ânî

Källa: Tafsîr-ul-Qur'ân (2/42)

Dâr-ul-Watan, 1418/1997

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

al-Barâ' bin 'Âzib sade:

”Versen handlar om avgudadyrkarna.”

Denna åsikt har även al-Hasan.

Ibn 'Abbâs sade:

”Versen berör Muslimerna och det rör sig om en mindre otro (Kufr).”

Håll fast vid din kunskap att Khawâridj använder sig av denna vers som bevis för att den som inte styr med Allâhs Uppenbarelse är otrogen (Kâfir). Vad gäller Ahl-us-Sunnah, säger de att personen i fråga inte blir otrogen.

Versen har två tolkningar:

Den första: Den som inte styr med Allâhs Uppenbarelse samtidigt som han förkastar (radd) och förnekar (djahad), är otrogen.

Den andra: Den som inte styr med något av Allâhs Uppenbarelse är otrogen.

Imâm as-San'ânîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm 'Abdur-Razzâq as-San'ânî
Källa: Tafsîr al-Qur'ân al-'Azîz (1/186)
Dâr-ul-Ma'rifah, 1411/1991

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Abûl-Bukhtarî sade:

”En man frågade Hudhayfah om dessa verser och sade: ”Det sägs att de är uppenbarade för israeliterna.” Han sade: ”Ja, israeliterna är förträffliga bröder till er. De är beska för dem och söta för er. Jag svär vid Allâh att ni kommer att följa dem i deras fotspår.””

Ibrâhîm sade:

”Dessa verser uppenbarades för israelerna och Han behagades av att de även skulle gälla er.”

ash-Sha'bî sade:

”Den första versen berör Muslimerna, den andra judarna och den tredje de kristna.”

Ibn Tâwûs sade:

”Det är en otro som inte tar ut personen ur tron.”

'Atâ' bin Abî Rabâh sade:

”En mindre otro, mindre orättvisa och mindre synd.”

Imâm as-Suyûtîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Djalâl-ud-Dîn as-Suyûtî
Källa: ad-Durr al-Manthûr fi at-Tafsîr al-Ma'thûr (5/323-326)
Markaz al-Hidjr, 1424/2003

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Ibn 'Abbas sade:

”Det är inte den otro (Kufr) de tror det är.”

”Det är inte den otro som tar ut en ur religionen. Det är mindre otro.”

”Det är otro, men inte som att inte tro på Allâh och Domedagen.”

'Atâ bin Abî Rabâh sade:

”Mindre otro, mindre orättvisa och mindre synd.”

Ibn 'Abbas sade:

”Den gäller särskilt judarna.”

Abû Sâlih sade:

”Dessa verser har inget med Muslimerna att göra. Den berör de otrogna.”

'Ikrimah sade:

”Dessa verser uppenbarades för Bokens folk.”

Ibrâhîm an-Nakha'î sade:

”Dessa verser uppenbarades för israeliterna och Han behagades av att de även gäller detta samfund.”

Imâm ath-Tha'âlabîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm 'Abdur-Rahmân bin Muhammad ath-Tha'âlabî
Källa: al-Djawhar al-Hisân fi Tafsîr-il-Qur'ân (2/386)
Dâr Ihyâ' at-Turâth al-'Arabî & Mu'assasah at-Târikh al-'Arabî, 1418/1998

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) sade:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

De lärda är oense om denna vers betydelse.

En grupp lärda sade att de otrogna, de orättvisa och de trotsiga syndarna är judar. Angående detta förekommer en hadîth från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) som rapporteras av al-Barâ'. al-Fakhr sade:

”Denna vers använder sig Khawâridj av för att göra Takfir på syndare.”

Jag säger: Denna vers uppenbarades för judarna och gäller särskilt dem. al-Fakhr sade:

”Denna åsikt är svag eftersom poängen ligger i den allmänna formuleringen, inte i den särskilda anledningen till uppenbarelsen.”

En väldig samling lärda har sagt att denna vers gäller alla som inte styr med Allâhs Uppenbarelse. Men när det gäller Muslimska makthavare, är denna otro (Kufr) en synd som inte tar ut dem ur tron. Detta är en bra tolkning.

Imâm at-Tabarîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Muhammad bin Djarîr at-Tabarî
Källa: Djâmi' -ul-Bayân (4/321-334)
Dâr Ibn Hazm och Dâr-ul-A'lâm, 1423/2002
Förkortning: Maktabah Dâr-ul-Hadîth.Com

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Qur'ân-tolkarna har olika uppfattningar om ordet ”Kufr” (otro) i denna mening. Vissa av dem har sagt det vi säger, nämligen att de avsedda här är de judar som förvanskade och ändrade Allâhs Bok.

Till dem som har denna åsikt är:

Abû Sâlih som sade:

”Inget av det berör Muslimerna. Det handlar endast om de otrogna [Kuffâr].”

adh-Dhahhâk sade:

”Dessa verser uppenbarades för Bokens folk.”

Abû Madjliz sade:

”Dessa verser uppenbarades för judarna och de kristna.”

ʿIkrimah sade:

”Dessa verser uppenbarades för Bokens folk.”

Qatâdah sade:

”Det har sagts till oss att dessa verser uppenbarades beträffande den dödade juden som var en av dem.”

Ibn Zayd sade:

”Den som dömer enligt den bok han själv har skrivit, lämnar Allâhs Bok och påstår att hans bok är från Allâh, är den som har gjort sig skyldig till otro [Kufr].”

Det finns de som säger att ”de otrogna” [Kâfirûn] i denna vers är Muslimerna, att judarna är de orättvisa [Dhâlimûn] och att de kristna är de trotsiga syndarna [Fâsiqûn]. Till dem hör:

ʿÂmir sade:

”De otrogna är Muslimerna, de orättvisa är judarna och de trotsiga syndarna är de kristna.”

ash-Sha’bî sade:

”De otrogna gäller Muslimerna, de orättvisa gäller judarna och de trotsiga syndarna gäller de kristna.”

Somliga säger att det rör sig om mindre otro, mindre orättvisa och mindre synd. Till dem som säger detta hör:

’Atâ’ sade:

”Detta är en mindre otro, mindre orättvisa och mindre synd.”

Tâwûs sade:

”Detta är inte den otro som tar ut dess utövare ur religionen.”

Ibn ’Abbâs sade:

”Det är otro, men inte samma otro som att inte tro på Allâh, Hans änglar, Hans böcker och Hans sändebud.”

Andra säger att den har uppenbarats för Bokens folk men gäller samtliga människor. Denna åsikt innehas bl a av:

Ibrâhîm sade:

”Dessa verser uppenbarades för Bokens folk, men Han behagades av att den även skulle gälla detta samfund.”

al-Hasan sade:

”Den uppenbarades för israeliterna, men den är obligatorisk för oss.”

’Alqamah och Masrûq frågade Ibn Mas’ûd om mutor. Han sade:

”Det där är förbjudna ting.”

Då sade de:

”Vid domslut då?”

Han sade:

”Det där är otron [al-Kufr].”

Andra säger att den otrogne är den som nekande [Djâhid] inte styr med Allâhs Uppenbarelse, medan den som bekräftar den är den orättvise och den trotsige syndaren. Ibn ’Abbâs sade:

”Den som förnekar det Allâh har uppenbarat är otrogen och den som bekräftar det utan att döma enligt det, är orättvis och syndig.”

at-Tabarîs åsikt

Jag anser att den mest korrekta åsikten av dem, är åsikten som säger att dessa verser uppenbarades för de otrogna bland Bokens folk. Detta baserat på att verserna före dem och efter dem uppenbarades för dem och det är de som är de särskilda i verserna.

Om då en person säger:

”Allâh generaliserade alla de som inte styr med det Han har uppenbarat. Hur kan du specificera den?”

svaras det på följande sätt:

”Allâh (ta’âlâ) generaliserade underrättningen om ett folk som brukade förneka (Djâhidîn) Allâhs dom. Han berättade då att sättet de lämnade (‘alâ Sabîl mâ tarakûh) Allâhs dom på gjorde dem till otrogna. Det samma gäller alla andra som nekandes (Djâhidîn) låter bli att döma enligt Allâhs Uppenbarelse. En sådan person tror inte på Allâh, vilket Ibn ‘Abbâs sade. Efter att ha förnekat Allâhs dom efter att ha fått reda på att Han har uppenbarat den i Sin Bok, liknar han den som förnekar sin profets profetkall efter att ha fått reda på att han verkligen är en profet.”

Imâm Ibn 'Âdils åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Ibn 'Âdil al-Hanbalî
Källa: al-Bayân fi 'Ulûm-il-Qur'ân (7/349-352)
Dâr al-Kutub al-'Ilmiyyah, 1419/1998

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Khawâridj säger att den som handlar olydigt mot Allâh är otrogen. De använder sig av denna vers som bevis. De säger:

”Detta är en klar och uttrycklig text som säger att den som inte styr enligt Allâhs Uppenbarelse är otrogen. Och var och en som syndar dömer med något annat än Allâhs Uppenbarelse. Detta fordrar att personen i fråga är otrogen (Kâfir).”

Däremot säger majoriteten något helt annat. De har bl a avvisat denna tvivelaktighet genom att säga att den uppenbarades för judarna och på så sätt gäller den särskilt dem.

Imâm Ibn Abî Hâtims åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm 'Abdur-Rahmân bin Abî Hâtim ar-Râzî
Källa: Tafsîr al-Qur'ân al-'Adhîm (4/1142-1143)
Maktabah Nazâr Mustafâ al-Bâz, 1417/1997

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Ibn 'Abbas sade:

”Den som förnekar Allâhs uppenbarade dom har hädat och den som bekräftar den utan att döma enligt den är orättvis och syndig.”

Dessutom sade han:

”Den som förnekar Allâhs bestraffning är otrogen.”

as-Suddî sade:

”Den som inte styr med Allâhs dom avsiktligt och förnekandes samtidigt som han känner till den, är otrogen.”

'Abdur-Rahmân bin Zayd bin Aslam sade:

”Den som dömer enligt sin bok, lämnar Allâhs Bok och säger att hans bok är från Allâh, är otrogen.”

Imâm Ibn Abîl-`Izzs åsikt om den som inte styr med Sharî`ah

Författare: Imâm Ibn Abîl-`Izz al-Hanafî
Källa: Sharh al-`Aqîdah at-Tahâwiyyah, sid. 322
al-Maktab al-Islâmi, 1408/1988

Här kommer en fråga man måste förstå. Det rör sig nämligen om att döma med något annat än Allâhs Uppenbarelse. Ibland kan det röra sig om den typ av otro som får dess utövare att lämna religionen, och ibland är det typen som endast får en att vara syndig, stor som liten. Det kan antingen vara en metaforisk otro eller en mindre otro enligt de två omnämnda åsikterna. Allt detta beror på makthavaren själv.

Den som anser att det inte är obligatoriskt att döma enligt Allâhs Uppenbarelse, att man endast gör det om man vill göra det eller ser ned på den samtidigt som han är övertygad om att det är Allâhs dom, är otrogen (Kâfir).

Den som anser det vara obligatoriskt att döma med Allâhs dom och känner till den för att därefter låta bli att döma enligt den samtidigt som han erkänner att han förtjänar att straffas, är en syndare (´Âs). Han är otrogen med en metaforisk otro, eller en mindre sådan (Kufr Asghar).

Den som är okunnig om Allâhs dom kring en viss fråga och gör allt för att känna till den för att därefter fela, är en misstagen person (Mukhti). Han belönas för sin Idjtihâd och får sitt fel förlåtet.

Imâm Ibn Bâzs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm 'Abdul-'Azîz bin Bâz
Källa: Fitnat-ut-Takfir, sid. 45-46
Dâr Ibn Khuzaymah, 1418/1997

Lov och pris tillkommer Allâh och må välsignelse och fred vara över Allâhs sändebud, hans familj, hans följeslagare och dem som rättar sig efter hans vägledning.

Vidare:

Jag läste igenom det gagnande och värdefulla svaret som svarades av den förträfflige Shaykh Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî (waffaqahullâh). Detta svar har spridits i tidningen "al-Muslimûn" vari hans ädelhet detaljerat besvarade frågan kring att "odetaljerat göra Takfir på den som inte styr med det Allâh har uppenbarat".

Jag fann svaret utgöra värdefulla ord i vilka han uppnådde det korrekta och talade utmed de Troendes metodik. Däri klargjorde han (waffaqahullâh) att det inte är tillåtet för någon att göra Takfir på någon som inte styr med det Allâh har uppenbarat om man inte vet att personen i sig anser det vara tillåtet med hjärtat. Som bevis använde han sig av rapporteringar från Ibn 'Abbâs (radhiya Allâhu 'anhumâ) och andra av Salafs Imâmer.

Det råder inga tvivel om att sättet han förklarade "De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna", "De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, begår orätt mot sig själva" och " De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är trotsiga syndare" på, är korrekt.

Han (waffaqahullâh) klargjorde att det förekommer två typer av otro (Kufr), mindre och större, på samma sätt som det förekommer två typer av orättvisor (Dhulm) och synder (Fisq), mindre och större.

Den som anser det vara tillåtet att döma med något annat än med det Allâh har uppenbarat, begå otukt, ta ränta eller några andra handlingar vilkas förbud det råder samstämmighet om, har gjort sig skyldig till större otro (Kufr Akbar), större orättvisa (Dhulm Akbar) och större synd (Fisq Akbar).

Men vad berör den som inte anser det vara tillåtet, gör han sig skyldig till mindre otro (Kufr Asghar), mindre orättvisa (Dhulm Asghar) och mindre synd (Dhulm Asghar).

Imâm Ibn Kathîrs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Ibn Kathîr ad-Dimashqî
Källa: Tafsîr al-Qur'ân al-'Adhîm (2/86)
Mu'assasah ar-Risâlah, 1422/2001

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

’Abdur-Razzâq sade:

”Ma’mar berättade för oss, från Ibn Tâwûs, från hans fader som sade: ”Ibn ’Abbâs ställdes frågan om versen ”De som inte dömer...” och han sade: ”Det är otro.”

Ibn Tâwûs sade:

”Det är inte samma otro som att inte tro på Allâh, Hans änglar, Hans böcker och Hans sändebud.”

ath-Thawrî sade, från Ibn Djuraydj, från ’Atâ’ som sade:

”Det är en mindre otro, en mindre orättvisa och en mindre synd.”

Rapporterad av Ibn Djarîr.

Tâwûs sade:

”Det är inte den otro som tar ut en ur religionen.”

Ibn Abî Hâtîm rapporterade att Ibn ’Abbâs sade:

”Det är inte den typ av otro ni tror att det är.”

Rapporterad av al-Hâkim i ”al-Mustadrak” via Sufyân bin ’Uyaynah och han sade:

”Den är autentisk enligt al-Bukhârîs och Muslims villkor och de har inte rapporterat den.”

Därefter sade Imâm Ibn Kathîr (rahimahullâh):

”Därför sade Han här: ”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn]”, ty de nekade (djahadû) Allâhs dom avsiktligt, envist och medvetet.”

Imâm Ibn Radjabs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Ibn Radjab al-Hanbalî
Källa: Rawâ'î at-Tafsîr al-Djâmi' (1/425-427) & Fath-ul-Bârî (1/126-127)
Dâr-ul- 'Âsimah, 1422/2001

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Otro (Kufr) kan ha två betydelser. En av dem är den som inte tar ut en ur religionen. Exempel på det är otacksamhet. Detta gäller om ordet ”otro” skulle nämnas oinskränkt. Skulle det däremot nämnas inskränkt, råder det inga som helst tivelaktigheter. Exempel på det är versen:

”Men de ville inte erkänna (fa kafarat) Allâhs välsignelser.” (16:112)

Däremot är betydelsen här att ”otro” nämns oinskränkt för att därefter tolkas enligt den typ av otro som inte tar ut dess utövare ur tron. Detta stämmer precis överens med Ibn 'Abbâs tolkning av ”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna”. Han sade:

”Det är inte den otro de tror det är. Det är inte den otro som tar ut en ur religionen.”

Rapporterad av al-Hâkim som sade:

”Dess berättarkedja är autentisk.”

Likaså sade han om denna vers:

”Det är otro, men inte som att inte tro på Allâh, Hans änglar, Hans skrifter, Hans sändebud och den Yttersta dagen.”

'Atâ' sade:

”Mindre otro, mindre orättvisa och mindre synd.”

Imâm Ibn Taymiyyahs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Ahmad bin Taymiyyah
Källa: Minhâdj as-Sunnah an-Nabawiyyah (5/130)
Imâm Muhammad bin Su'ûd-Universitet i Riyâdh, 1406/1986
Verifiering av Dr. Muhammad Rashâd Sâlim

Det råder ingen som helst tvekan om att den som inte anser det vara obligatoriskt att döma enligt det Allâh har uppenbarat för sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), är otrogen (Kâfir). Den som anser det vara tillåtet att döma mellan människorna utmed det han själv anser vara rättvisa utan att följa det Allâh har uppenbarat, är otrogen. Det förekommer inte ett enda folkslag som inte beordrar att man skall döma rättvist. Denna rättvisa kan vara något ett visst folkslags ledare anser vara rättvisa. Faktum är att många av dem som tillskriver sig Islâm dömer enligt sina egna vanor som Allâh (subhânahu wa ta'âlâ) inte har uppenbarat, som t ex dumma beduiner. De anser att deras vanor är de rätta och att man inte dömer med Boken och Sunnahn.

Detta är otro. Många människor har omvänts sig till Islâm, men trots det har de inte hört upp med att döma enligt sina vanor. Om dessa människor vet att det inte är tillåtet att döma med något annat än med det Allâh har uppenbarat och låter inte bara bli att göra det, utan förklarar det även vara tillåtet att döma med annat än det Allâh har uppenbarat, anses de vara otrogna (Kuffâr). I annat fall anses de [endast] vara okunniga (Djuh'hâl), vilket har angivits tidigare.

Imâm Ibn-ul-‘Arabîs åsikt om den som inte styr med Sharî‘ah

Författare: Imâm Abû Bakr bin al-‘Arabî al-Mâlikî
Källa: Ahkâm-ul-Qur‘ân (2/94-95)
Dâr Ihyâ‘ at-Turâth al-‘Arabî, 1421/2000

Allâh (tabâarak wa ta‘âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

Qur‘ân-tolkarna har olika åsikter om denna vers.

Vissa av dem säger att ”de otrogna”, ”de orättvisa” och ”de trotsiga syndarna” är judarna.

Somliga säger att ”de otrogna” gäller Muslimerna, ”de orättvisa” gäller judarna och ”de trotsiga syndarna” gäller de kristna – och detta är min åsikt, ty det är versens uppenbara betydelse. Detta är även åsikten som Ibn ‘Abbâs, Djâbir bin Zayd, Ibn Abî Zâ‘idah och Ibn Shubrumah har.

Tâwûs och andra sade:

”Det är inte den typ av otro som tar ut en ur religionen, utan en mindre otro.”

Häri förekommer en olikhet; om en person dömer med egen dom och säger att den är från Allâh, anses det vara en ändring (Tabdîl) som fordrar att han blir otrogen. Men, om han dömer med den utav drift (Hawâ) och olydnad (Ma‘siyah), anses det vara en synd som förlåts enligt Ahl-us-Sunnahs principer (‘alâ Asl Ahl-is-Sunnah) då de anser att syndare förlåts.

Ibn-ul-Djawzîs åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Ibn-ul-Djawzî al-Hanbalî
Källa: Zâd-ul-Masîr (2/552-553)
Dâr Ihyâ' at-Turâth al-'Arabî, 1422/2001

Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) säger:

”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].” (5:44)

De lärda är oense för vem dessa verser uppenbarades och det förekommer fem åsikter:

Den första: Den uppenbarades specifikt för judarna. Detta har 'Ubayd bin 'Abdillâh rapporterat från Ibn 'Abbâs och denna åsikt hålls av Qatâdah.

Den andra: Den uppenbarades för Muslimerna. Liknande innebörd rapporterade Sa'id bin Djubayr från Ibn 'Abbâs.

Den tredje: Den är allmän för judarna och detta samfund. Detta är Ibn Mas'ûds, al-Hasans, an-Nakha'îs och as-Suddîs åsikt.

Den fjärde: Att den uppenbarades för judarna och de kristna. Denna åsikt har Abû Madjliz.

Den femte: Den första versen berör Muslimerna, den andra versen berör judarna och den tredje berör de kristna. Denna åsikt har ash-Sha'bî.

Det förekommer två åsikter kring denna otro som nämns i denna vers:

Den första: Otro i Allâh (ta'âlâ).

Den andra: Otro som inte tar ut dess utövare ur religionen.

Sammanfattning: Den som nekandes (Djâhidan) inte dömer med det Allâh har uppenbarat och vet att det är Allâhs uppenbarelse, vilket judarna gjorde, är otrogen (Kâfir). Men, den som inte dömer med det Allâh har uppenbarat utav en lutning till drifter (Maylan ilâ Hawâ) utan att förneka den (min ghayr Djuhûd), är en orättvis syndare (Dhâlim Fâsiq).

'Alî bin Abî Talhah rapporterade att Ibn 'Abbâs sade:

”Den som nekar (djahad) det Allâh har uppenbarat är otrogen, medan den som bekräftar Allâhs dom utan att döma enligt den är orättvis och en trotsig syndare.”

Imâm Ibn-ul-Qayyim's åsikt om den som inte styr med Sharî'ah

Författare: Imâm Ibn Qayyim-il-Djawziyyah
Källa: Kitâb-us-Salâh wa Hukm Târikhâ, sid. 72-78
Dâr Ibn Hazm, 1419/1998

Här förekommer ännu en princip, nämligen att det förekommer två typer av otro [Kufr]: otro i handlingar och otro i förnekelse och envishet.

Otro i förnekelse (Kufr-ul-Djuhûd) är att med förnekelse och envishet avvisa det han vet att sändebudet (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) har kommit med från Allâh. Exempel på det är Herrens Namn, Egenskaper och domar. Denna typ av otro annullerar tron från alla dess håll.

Otro i handlingar (Kufr-ul-'Amal) består av det som annullerar tron och det som inte annullerar tron. Att falla ned på ansikte inför en staty, göra narr av Qur'ânen och döda och tala illa om en profet annullerar tron.

Vad beträffar att inte döma med det Allâh har uppenbarat och låta bli att förrätta bönen, hör det till otro i handlingar (Kufr 'Amalî).

Det går inte att inte kalla en sådan person för "otrogen" när Allâh och Hans sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde det.

På så sätt är en person som inte dömer med det Allâh har uppenbarat och inte förrättar bönen otrogen, men med en otro i handlingar, inte i tros läran (Kufr I' tiqâdî). Det är omöjligt att Allâh (subhânah) namnger en person som inte dömer med Allâhs Uppenbarelse för "otrogen" och att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) namnger den som inte förrättar bönen för "otrogen" utan att han kallas för det. Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) nekade den otuktiges tro på samma sätt som han nekade tjuvens, alkoholmissbrukarens och den ofredlige grannens tro. Om man då nekas tron, är man otrogen handelsmässigt sett. Däremot är han fri från otron i förnekelse och tros läran. Till det hör hans ord:

"Återvänd inte efter mig till att vara otrogna (Kuffâr) så att ni hugger halsen av varandra." (al-Bukhârî (1739) och Muslim (1679))

Detsamma gäller:

"Den som går till en siare och tror på honom eller har analsex med sin hustru, tror inte (kafar) på det som har uppenbarats för Muhammad." (Ahmad (2/408), at-Tirmidhî (135), Abû Dâwûd (3904) och Ibn Mâdjah (639))

Likaså sade han:

"Den som säger "Du otrogne!" (Yâ Kâfir!) till sin broder, får det återvänt till någon av dem." (al-Bukhârî (6103) och Muslim (60))

Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Att tala illa om en Muslim är synd medan det är otro (Kufr) att strida mot honom.”
(al-Bukhârî (48) och Muslim (64))

Härmed skilde han mellan strid och baktal. Han lät det ena vara synd som inte får dess utövare att begå otro, medan han lät det andra vara otro. Det är allmänt känt att han menade otro i handlingar, inte otro i trosläran. Denna typ av otro tar inte ut honom ur Islâms ramar alls, på samma sätt som den inte tar ut den otuktige, tjuven och alkoholmissbrukaren ur Islâm – även om han inte skulle kallas för ”troende”.

Denna detaljering är Sahâbahs åsikt och de är de kunnigaste människorna om Allâhs Bok, Islâm, otro och dess fordringar. Dessa frågor får endast tas emot från dem. Sannerligen har de senare generationerna inte förstått vad de menade, vilket fick dem att delas i två grupper. Den ena gruppen tar ut den som gör en stor synd och säger att han till evig tid kommer att vistas i Elden. En annan grupp säger att han är troende med en fullkomlig tro (Kâmil-ul-Îmân). Den ena gruppen föll i överdrift medan den andra föll i underdrift.

Däremot har Allâh väglett Ahl-us-Sunnah till den exemplariska vägen och den medelmåttiga åsikten som motsvarar bland alla sekter det Islâm motsvarar bland alla andra religioner. Här har vi en mindre otro (Kufr dûn Kufr), en mindre orättvisa (Dhulm dûn Dhulm) och en mindre synd (Fisq dûn Fisq).

Sufyân bin ‘Uyaynah rapporterade från Hishâm bin Hudjayr, från Tâwûs, från Ibn ‘Umar som sade om versen: ”De som inte dömer i enlighet med vad Allâh har uppenbarat, de är otrogna [Kâfirûn].”:

”Det är inte den typ av otro de tror det är.”

‘Abdur-Razzâq sade: Ma‘mar underrättade oss, från Ibn Tâwûs, från hans fader, som sade:

”Ibn ‘Abbâs ställdes frågan om versen ”De som inte dömer...” och han sade:

”Det är otro, men inte som att inte tro på Allâh, Hans änglar, Hans böcker och Hans sändebud.”

I en annan rapportering sägs det:

”Otro som inte tar ut dess utövare ur religionen.”

Tâwûs sade:

”Det är inte den otro som tar ut en ur religionen.”

Wakî‘ rapporterade från Sufyân, från Ibn Djuraydj, från ‘Atâ’ som sade:

”En mindre otro, en mindre orättvisa och en mindre synd.”

Detta ‘Atâ’ säger är klart och tydligt i Qur’ânen för den som förstår den.

Allâh (subhânah) namngav den som inte styr med Hans Uppenbarelse för "otrogen" och Han namngav den som nekar sändebudet för "otrogen" – men dessa två otrogna är inte på samma nivå. Likaså namngav han den otrogne för "syndare":

"De otrogna (Kâfirûn) är svåra syndare (Fâsiqûn)." (2:254)

Och Han namngav den som överskrider gränserna i äktenskap och skilsmässa för "orättvis":

"Den som överträder Allâhs gränser har begått orätt mot sig själv." (65:1)

Hans profet Yûnus sade:

"Jag har i sanning handlat orättfärdigt (min adh-Dhâlimîn)." (21:87)

Hans rena tjänare Âdam sade:

"Herre, vi har gjort oss själva orätt (dhalamnâ anfusanâ)." (7:23)

Mûsâ sade:

"Herre, förlåt mig. Jag har gjort orätt mot mig själv (dhalamtu nafsî)." (28:16)

Men denna typ av orättvis är inte som den förste.

Likaså namnger han den otrogne för "syndare":

"Men Han leder ingen vilse utom den som förhärdats i synd (Fâsiqûn), som bryter förbundet med Allâh..." (2:26-27)

"Vi har nu gett dig klara budskap, vars aning ingen utom de trotsiga syndarna (Fâsiqûn) misstror (yakfur)." (2:99)

Detta finns det mycket av i Qur'ânen.

Dessutom namngav Han den troende för "syndare":

"Troende, om en syndare (Fâsiq) kommer till er med en upplysning, försök då reda ut, så att ni inte utan att inse det tillfogar skada och sedan måste ångra vad ni gjort." (49:6)

Den uppenbarades för al-Hakam bin Abîl-Âs – och han var inte som de andra syndarna.

Det finns två typer av otro (Kufr), två typer av orättvisa (Dhulm), två typer av synd (Fisq) och två typer av okunnighet (Djahl). Det finns den okunnighet som är otro:

"Och undvik de okunniga." (7:199)

Och det finns okunnighet som inte är otro:

”Men vägen tillbaka till Allâh genom ånger är öppen enbart för dem som av oförstånd begår en dålig handling.” (4:17)

Likaså förekommer det två typer av avguderi (Shirk); en som tar ut en ur religionen, vilket är större avguderi (Shirk Akbar), och en som inte gör det, vilket är mindre avguderi (Shirk Asghar) som förekommer i handlingar som ögontjäneri. Han (ta'âlâ) sade om den större typen av avguderi:

”Allâh utestänger den från paradiset som sätter medhjälpare vid Allâhs sida och Elden skall bli hans sista hemvist.” (5:72)

Han sade om ögontjäneri:

”Var och en som med hopp ser fram mot mötet med sin Herre skall leva ett gott och rättskaffens liv och att inte göra någon delaktig av den dyrkan som han ägnar sin Herre!” (18:110)

Till denna mindre avguderi hör hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord:

”Den som svär vid någon annan än Allâh har begått avguderi.” (Abû Dâwûd (3251), Ahmad (2/125) och at-Tirmidhî (1535))

Det är allmänt känt att den som svär vid någon annan än Allâh inte utesluts ur religionen och inte heller verkställs de otrognas regler på honom. Dessutom sade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam):

”Avguderiet i detta samfund är mer dolt än en krypande myra.” (Ahmad (4/403))

Ser du inte hur avguderi, otro, orättvisa, synd och okunnighet har delats upp i två typer; den som tar ut dess utövare ur religionen och den som inte gör det?